

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Quare oportet ut Christiani post baptismi Sacmentum Confirmationis suscipient?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

De Sacramento Confirm. Cap. I. 109

Resp. Est de fide, Confirmationem esse Sacramentum, cùm id definitum fuerit in Concilio Tridentino sessione 7. Can. 1. De Confirm. his verbis: *Si quis dixerit Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non potius verum & proprium Sacramentum, aut olim nihil aliud fuisse, quā Catechesim quandam, quā adolescentia proximi fidei sua rationem coram Ecclesia exponebant, anathema sit.*

Quæst. 4. Quandonam Christus instituit Sacramentum Confirmationis?

Resp. Dicendum est, inquit sanctus Thomas, quod Christus instituit hoc Sacramentum, non exhibendo, sed promittendo, secundum illud Joannis 6. Si non abiero, Paracletus non veniet ad vos: Si autem abiero, mittam eum ad vos. Et hoc ideo, quia in Sacramento datur plenitudo Spiritus sancti, quæ non erat danda ante Christi Resurrectionem & Ascensionem secundum illud Joan. 7. Nondum erat Spiritus datus, quia Jesus nondum erat glorificatus.

Quæst. 5. Quare oportet ut Christiani post Baptismum suscipiant Sacramentum Confirmationis?

Resp. Ratio habetur in Canone ubi legitur: *Spiritus sanctus qui super aquas Baptismi sanitifero descendit illapsu, in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam: in Confirmatione augmentum prestat ad gratiam. Et quia in hoc mundo tota etate viciuris, inter invisibilis hostes & pericula gradiendum est, in Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum confirmamur ad pugnam: in Baptismo abluimur, post Baptismum roboramur. Et quamvis continuo transituris sufficient regenerationis beneficia, viciuris tamen necessar-*

D. Th. 3. p.
q. 72. art. 34
ad 1.

Can. Spiritus
sanctus. De
Consecr. dist.
5.

110 TRACTATUS III.

ria sunt Confirmationis auxilia. Regeneratio per se salvat mox in pace beati scalpi recipiendos. Confirmatio autem armat & instruit ad agones mundi hujus & pralia reservandos.

Quæst. 6. Est-ne necessarium ad salutem suscipere Sacramentum Confirmationis?

Resp. Ut habetur in Catechismo Concilii Tridentini. Illud in primis docendum est, hoc Conc. De Sacram. Confir. S. 14. Sacramentum ejusmodi necessitatem non habere, ut sine eo salvus quis esse non possit. Quamquam verò necessarium non est, à nemine tamen prætermitti debet: sed potius maximè cavendum est, ne in re sanctitatis plena, per quam nobis divina munera tam largè impertiriuntur, aliqua negligentia committatur: quod enim omnibus communiter ad sanctificationem Deus proposuit, ab omnibus etiam summo studio expetendum est.

Hoc autem consonat Canonii ubi legitur: Can. Omnes. De Consecr. dist. 5. Omnes fideles per manus impositionem Episcoporum Spiritum-sanctum post Baptismum accipere debent, ut pleni Christiani inveniantur, quia cum Spiritus-sanctus infunditur, cor fidele ad prudentiam & constantiam dilatatur.

D. Th. 3. p. q. 72. art. 1. ad 3. Quare, ut ait Divus Thomas: *Sine Confirmatione potest esse salus, dum tamen non prætermittatur ex contemptu sacramenti.* Qua etiam de causa in Canonibus pœnitentialibus in quintum præceptum habetur: *Cum filius sine Confirmationis Sacramento moritur, parentes, quorum negligentia id factum est, pœnitentiam agint annos tres.*

Quæst. 7. Quomodo probari potest contra hæreticos, Confirmationem esse Sacramentum novæ legis?

Resp. Probatur primò ex his quæ leguntur